Dosarul nr. 2i-33-1/24 (2-24012980-12-2i-16042025-1)

H O T Ă R Â R E

În numele legii

03 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central

în componența completului:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie

Grefierul Boclinca Gabriela

examinând în ședință de judecată publică cererea lichidatorului SRL ”Priveral Grup” în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir,

A CONSTATAT:

La 01.02.2024, creditorul SRL ”Damalio” a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Priveral Grup”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 05.02.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL ”Damalio” în proces de insolvabilitate privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Priveral Grup”, s-a instituit perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizației nr. 27 din 14.01.2015.

La data de 07.03.2024 creditorul Asociația de Proprietari din Condominiu A0150-0189 a înaintat referință prin care s-a alăturat la cererea introductivă a creditorului SRL ”Damalio” în proces de insolvabilitate privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Priveral Grup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03 aprilie 2024, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul SRL ”Damalio” în proces de insolvabilitate și cererea de alăturare la cererea introductivă înaintată de creditorul Asociația de Proprietari din Condominiu A0150-0189; s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL ”Priveral Grup”; s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL ”Priveral Grup”; s-a desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Priveral Grup” – Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizației nr. 27 din 14.01.2015.

La data de 15.04.2025, lichidatorul SRL ”Priveral Grup” în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu s-a adresat cu cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir.

În motivarea cererii menţionează că, urmare a şedinţelor de validare a creanţelor creditorilor, la moment mărimea creanţelor validate constituie suma de 339 651,84 lei.

Debitorul SRL ”Priveral Grup” nu dispune de bunuri sau mijloace financiare pentru a acoperi creanţele validate precum şi cheltuielile procesului de insolvabilitate.

Potrivit răspunsului oferit dc Agenţia Servicii Publice a RM, Departamentul înregistrare şi licenţiere a unităţilor de drept, în calitate de contabil, administrator şi unic fondator figurează Iasîr Axenia.

Inacţiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii (nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14), spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248 din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume; - inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate, or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă; - nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărate după expirarea termenului prevăzut la alin. (3) art. 14 din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Afirmă că, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, lichidatorul a identificat termenul limită de depunere a cererii introductive şi anume data de 21 octombrie 2012, precum şi obligaţiile, apărate după expirarea acestui termen.

La caz, lichidatorul a invocat prevederile acestui articol şi a concretizat aceste date, care însă sunt de o importanţă majoră în vederea stabilirii premiselor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 lit. h) din Legea insolvabilităţii.

Indică că a prezentat suficiente probe care dovedesc culpa intimaţilor şi anume: existenţa stării de insolvabilitate; lipsa masei debitoare; lipsa documentelor activităţii economice şi documentelor de evidenţă contabilă.

Precizează că, sarcina probei de a dovedi contrariul o are partea adversă, care n-a combătut cu nici o probă concludentă, pertinentă si utilă lipsa stării de insolvabilitate a debitorului, n-a probat ce acţiuni a întreprins pentru depăşirea stării de insolvabilitate, care au fost motivele de nedepunerc a cererii introductive şi de ce n-a prezentat nici până la moment documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă ale debitorului.

La examinarea cererii privind atragerea la răspunderea subsidiară a debitorului, trebuia să se ţină cont şi de comportamentul pârâţilor, care prin prisma Legii insolvabilităţii au o serie de obligaţii, de la care s-au eschivat total.

Răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

Se constată cu certitudine faptul că sunt întrunite cumulativ toate condiţiile tragerii la răspundere subsidiară, întrucât Iasîr Axenia a comis fapte ilicite dintre cele enumerate de lege şi anume: - nedepunerea cererii introductive şi dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, există prejudiciu - creanţele neacoperite de masa debitoare, există legătura de cauzalitate între faptele

ilicite şi prejudiciu - elucidate mai sus, Iasîr Axenia fiind culpabilă de ajungerea întreprinderii SRL ”Priveral Grup” în stare de insolvabilitate.

Solicită admiterea cererii, tragerea la răspundere subsidiară a lui Iasîr Axenia Vladimir cu dispunerea încasării sumei de 339 651,84 lei.

În ședința de judecată, lichidatorul Cuculescu Corneliu nu s-a prezentat, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței, însă în cererea de tragere la răpundere subsidiară a solicitat examinarea cererii în absența s-a.

Pârâta Iasîr Axenia Vladimir în ședință nu s-au prezentat, fiind citată latoate adresele cunoscute, inclusiv la adresa de domiciliu înregistrată în rgistrul de stat, înștiințări restituite cu mențiunea ”nereclamat” și ”necunoscut”, ulterior fiind citată și public (f.d. 33-37, 42-44, 48-50 și 53).

Asociația de Proprietari din Condominiu A0150-0189 în ședință la fel nu s-a prezentat, fiind legal citată (f.d. 32)

Instanța de insolvabilitate, în temeiul art. 102 alin. (7) și 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, aplicabil prin prisma art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, a dispus examinarea cererii introductive în lipsa părților absente.

Studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului SRL ”Priveral Grup” în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir, este neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-33/24 din 03.04.2024, a fost intentat procesul de insolvabilitate şi iniţiată procedura simplificată a falimentului în privinţa debitorului SRL ”Priveral Grup”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Cuculescu Corneliu, deținătorul autorizaţiei nr. 27 din 14.01.15 (f.d. 14-21).

La data 15.04.2025, lichidatorului SRL ”Priveral Grup” în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu s-a adresat cu cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir.

Din analiza cererii reclamantului, instanța de insolvabilitate desprinde că drept temei de drept al pretențiilor sale, lichidatorul a invocat prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilităţii, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă

răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilităţii, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, fondatorul (asociatul), deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Potrivit înscrisurilor administrate (hotărârea de intentare a insolvabilității din 03.04.2024), rezultă că Iasîr Axenia Vladimir a deținut funcția de administrator și asociat unic cu cota 100% al SRL ”Priveral Grup” (f.d. 17).

Procesul de insolvabilitate față de SRL ”Priveral Grup” a fost inițiat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03.04.2024 (f.d. 14-21).

Astfel, deținerea de către Iasîr Axenia Vladimir a calității de administrator în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile tragerii la răspundere subsidiară.

Deoarece cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, creditorul invocă temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului: lit. h), alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, *instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere* şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, **care i-au cauzat insolvabilitatea**.

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile lui Iasîr Axenia Vladimir care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a

debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

În asemenea condiţii, după cum rezultă din practica constantă a Curții Supreme de Justiție, urmează de înţeles că termenul de 3 ani stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii speciale, nu poate începe a curge decât după intentarea procesului de insolvabilitate.

Instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, pentru a stabili vina şi tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, iar fapta să fie săvârşită cu vinovăţie. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

Deci, instanța de judecată remarcă că, cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii patrimoniale subsidiare a membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane, care prin activitatea lor au cauzat insolvabilitatea debitorului, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea, cum ar fi raportul administratorului insolvabilităţii sau al lichidatorului, registrele contabile ale debitorului, alte înscrisuri, etc.

În cazul în care cererea privind antrenarea răspunderii subsidiare este introdusă de administratorul insolvabilităţii sau lichidator, cât și în cazul în care cererea este introdusă la iniţiativa comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, aceasta este fundamentată, de regulă, pe datele și informaţiile furnizate prin raportul administratorului insolvabilităţii, prevăzut la art. 114 din Legea insolvabilităţii, cu

indicarea faptelor ilicite pentru care ar putea fi angajată răspunderea personală patrimonială a persoanelor menţionate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

Conform art.114 alin. (1) Legea insolvabilităţii, administratorul insolvabilităţii va întocmi şi va supune adunării creditorilor, în termenul stabilit de instanţa de insolvabilitate, care nu poate depăşi 100 de zile de la data deschiderii procedurii, un raport asupra stării economice şi a cauzelor care au condus la insolvabilitatea debitorului, menționând persoanele cărora le-ar fi imputabilă această situaţie.

Recurgerea la datele cuprinse în raportul administratorului insolvabilităţii se dovedește a fi utilă și datorită faptului că acesta cuprinde o analiză complexă a situaţiei economice a debitorului din ultimii 3 ani anteriori declanșării procesului de insolvabilitate, cauzele și împrejurările care au adus debitorul în această situaţie, *precum și după caz, persoanele care, prin faptele lor, se fac culpabile de insolvabilitate.*

Raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la insolvabilitatea debitorului, dar și analiza circumstanţelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat.

Totodată, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului prin raportare la toate faptele enumerate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii.

La caz, instanța constată că un atare raport în care să fie descries circumstanțele evocate supra nu a fost administrat la materialele cauzei.

Raportând normele legale citate supra la circumstanțele speței deduse judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată de către lichidatorul Cuculescu Corneliu este neîntemeiată, or, pentru a fi atrasă o persoană la răspundere subsidiară, aceasta urmează să fie identificată şi să-i fie stabilită vina prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situațiile.

Prin urmare, pentru aplicarea acestei opţiuni legale, urmează să fie identificate concret acţiunile membrilor organelor de conducere, dintre cele enumerate la art. 248 alin. (1) şi analizate prin prisma condiţiilor obligatorii descrise. Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acţiunilor acestora şi nu altor circumstanţe, precum şi vinovăţia membrilor organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară doar prejudiciul care este consecinţa directă a faptei licite.

Sub acest aspect cererea de tragere la răspunderea subsidiară a organului de conducere al debitorului este nefondată, or, nu a fost demonstrată pentru fiecare acțiune

existența componenţei delictului civil și prejudiciul cauzat întreprinderii/masei debitoare ca consecinţa directă a abaterilor săvârșite de către administratorul debitorului Toderița Oleg.

În continuare, instanța de judecată v-a supune aprecierii în parte fiecare temei invocat de reclamant.

Nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 - lit. h).

Astfel, invocă lichidatorul Cuculescu Corneliu că membrii organelor de conducere în persoana administratorului Iasîr Axenia Vladimir, nu s-a adresat cu cererea introductivă în instanţa de insolvabilitate în termenul prevăzut de Legea insolvabilităţii – 30 zile de la survenirea incapacității de plată, constatând că depunerea cererii introductive urma să fie depusă începând cu data de 21.10.2012.

În speţă, nu poate fi stabilită cu certitudine existenţa faptei ilicite comisă de pârât prin nedepunerea în termenul prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilităţii a cererii introductive, având în vedere lipsa probelor ce ar atesta cert momentul intrării în incapacitate de plată a debitorului insolvabil și cunoașterea acestui fapt de către pârât.

Conform art. 14 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10.

(2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2).

(4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sunt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

La caz, instanța de insolvabilitate relevă că, lichidatorul nu a prezentat probe care să confirme că administratorul Iasîr Axenia Vladimir prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate a cauzat insolvabilitatea SRL ”Priveral Grup” sau a acumulat datorii suplimentare.

Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate reține că la caz nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume administratorului SRL ”Priveral Grup”, Iasîr Axenia Vladimir.

În speţă, instanța conchide că nu a fost stabilit un moment de referinţă de la care întreprinderea SRL ”Priveral Grup” prezenta semne de incapacitate de plată, iar din

cumulul argumentelor prezentate de lichidatorul Cuculescu Corneliu nu a fost stabilită legătura cauzală între activitatea desfăşurată în continuare de SRL ”Priveral Grup” şi survenirea incapacității de plată a debitorului.

Mai mult, lichidatorul indică că a identificat termenul limită de depunere a cererii introductive – 21.10.2012, însă nu descrie nici într-un fel acest termen și cum la determinat și nici nu l-a raportat la careva circumstanțe exacte sau probe.

Astfel, instanța constată că, instituţia răspunderii subsidiare nu este aplicabilă în speţă pârâtei, deoarece vre-o careva culpă pentru cauzarea stării de insolvabilitate a întreprinderii, nu s-a depistat.

Într-o altă ordine de idei, instanța reține că, norma care reglementează instituția răspunderii subsidiare (art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității), prevede expres că, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca **o parte din datoriile debitorului insolvabil** să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

Deci, norma legală imperativ indică că pot fi suportate de membrii organelor de conducere doar o parte din datoriile debitorului insolvabil.

Însă, lichidatorul Cuculescu Corneliu solicită încasarea de la Iasîr Axenia Vladimir a sumei totale a creanțelor sale validate în tabel, în mărime de 339 651,84 lei, deși nu prezintă acest tabel pentru verificare.

La acest aspect, instanța ține să menționeze că, deși solicită încasarea tuturor creanțelor validate, lichidatorul nu anexează la cerere copia tabelului definitiv consolidat.

În acord cu art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Din logica expunerii textului de lege citat supra, rezultă că organele de conducere ale debitorului poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori doar în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa acestora.

Raportând dispoziţia legală precitată la circumstanţele speţei, instanța atestă lipsa unei legături de cauzalitate dintre acţiunile imputate de către lichidator şi rezultatul final (starea de insolvabilitate).

Mai mult, din analiza cererii lichidatorului rezultă că sunt invocate mai mult normele legale care reglementează instituția răspunderii subsidiare și nu sunt descrise acțiunile exprese ale pârâtei și legătura cauzală dintre acestea care ar fi dus la apariția stării de insolvabilitate

Articolul 6 al Convenţiei Europene garantează participanţilor dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art. 6 al Convenţiei este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale şi patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne şi care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a

unor garanţii, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenţiei.

Curtea a statuat că textul art. 6 al Convenţiei obligă instanţele să-şi argumenteze deciziile luate. Această obligaţie nu poate fi înţeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părţilor procesului. Obligaţia de motivare a deciziilor variază în funcţie de natura acestora. ”O instanţă nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justiţiabil. Totuşi, dacă o observaţie era esenţială pentru soluţionarea cauzei (în situaţia în care ar fi fost acceptată de către tribunal) şi a fost prezentată de părţi întru susţinerea poziţiei lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească” (Hiro Balani vs Spania, nr. 1021/2001 din 28.03.2003).

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Priveral Grup” în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir înaintată de către lichidatorul Cuculescu Corneliu este neîntemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a o respinge.

Urmare a celor constatate și în conformitate cu art. 5 alin. (5) lit. f) și art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea lichidatorului SRL ”Priveral Grup” în procedura falimentului simplificat, Cuculescu Corneliu privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâtului Iasîr Axenia Vladimir, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie